

нахме въ сѣщия денъ вечеръта късно, на 7 часа. Алекс. Карагюлева го нѣмаше тамъ, и ний разговаряхме съ фабрикантина, до като доде Алекс. Карагюлевъ.

— Какъ отидохте до фабриката?

— До Костенъ—бродъ отидохме съ желѣзницата, а отъ тамъ послѣ пѣшки. Вечеряхме и тамъ спяхме. Съ Михаилъ Попъ Тодорова мжжки отидохме на Петричъ. На сутринъта искахме да си отидемъ но фабрикантина каза ни да останемъ за сутринъта да отидемъ, на ловъ. Александръ Карагюлевъ го нѣмаше. Питахме фабрикантина кадѣ е, каза ни, че не знае, и ни покани да останемъ да отидемъ на ловъ. Съгласихме се и отидохме. Завърнахме се и до вечеръта стояхме. Вечеръта доде сѣдебния приставъ Гжльбовъ по нѣкоя работа. Въ сѣщата тази вечеръ Алекс. Карагюлевъ го нѣмаше. Както първата вечеръ, тъй и тази, вечеряхме всички заедно. Следъ вечерята, г-жа Карагюлева се качи горѣ, ний трѣицата останахме долу, и послѣ си лѣгнахме. На утринъта сганахме и си отидохме. Гжльбовъ си отиде съ файтона, а ний пѣши. Съ Гжльбова нѣмаше другъ човѣкъ, пъкъ не мож и да помня да ли имаше, защото файтона бѣше на друго мѣсто. И ний искахме да отидемъ до първата станция съ този файгонъ, но не се спогодихме съ файтонджията. Щото не дочакахме да се върне Алекс. Карагюлевъ.

— Казахте, че сте се разговаряли, какво разговаряхте?

— Съвсѣмъ частенъ разговоръ имаше.

— Братътъ на Александръ Карагюлевъ бѣше ли тамъ?

— Не.

— Другъ пътъ въ село Петричъ не сте ли ходили?

— Другъ пътъ не съмъ ходилъ въ Петричъ; всичко това ми бѣше ходеннето.

— Когато е дохаждалъ тукъ въ София да живѣе Александръ Карагюлевъ, вий не сте ли ходили у дома му въ квартирата?

— На 22-й Май съмъ ходилъ въ къщата му тукъ въ София, понеже имаше една полица, азъ бѣхъ поръчителъ, а срока ѝ бѣше на 23-й Май. Тогазъ той се бѣше прѣмѣстилъ на друга къща, азъ безъ да я знаехъ коя е.

Като не знаяхъ, че се е прѣмѣстилъ на друга квартира, отидохъ въ първата му квартира и отъ тамъ ми разсказаха, че се е прѣмѣстилъ. Тогазъ азъ прѣтърсихъ нѣколко мѣста, даже пращахъ разсиленъ да търси и като обикаляхъ по ули-